

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Piotr Rajczakowski

Sędziowie: SO Jerzy Dydo

SO Agnieszka Terpiłowska

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2017 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku A. S.

przy udziale L. W.

o nadanie klauzuli wykonalności

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 29 grudnia 2016 r., sygn. akt I Co 1973/16

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że nadać klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu przez Sąd Rejonowy w Kłodzku w postępowaniu nakazowym w dniu 2 października 2008 r. w sprawie o sygn. akt VI Nc 1516/08 z powództwa S. S. przeciwko L. W., na rzecz A. S..

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 29 grudnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Kłodzku oddalił wniosek A. S. o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu przez Sąd Rejonowy w Kłodzku w dniu 2 października 2008 r. w postępowaniu nakazowym, w sprawie o sygn. akt VI Nc 1516/08 wskazując, że wskazany tytuł egzekucyjny został wydany na rzecz S. S., zaś wierzyciel w żaden sposób nie udowodnił przejścia uprawnienia wierzyciela S. S. na rzecz W. R., od którego nabył przedmiotową wierzytelność.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył wierzyciel i wnosząc o jego ponowne rozpoznane zaznaczył, że Sąd nie umożliwił mu uzupełnienia braków formalnych poprzez wezwanie jego osoby do przedłożenia dokumentu potwierdzającego przejście uprawnień wierzyciela S. S. na rzecz wierzyciela W. R.. Ponadto wskazał, że dokument urzędowy poświadczający przejście praw dotyczących wierzytelności z nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Kłodzku o sygn. akt VI Nc 1516/08 z wierzyciela S. S. na rzecz cedenta W. R. znajduje się w aktach o sygn. I Co 3446/11, w których to Sąd Rejonowy w Kłodzku nadał klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty VI Nc 1516/08 na rzecz wierzyciela W. R..

Sąd Okręgowy zważył :

Zażalenie podlegało uwzględnieniu.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż Sąd pierwszej instancji nie dopuścił się naruszenia art. 130 k.p.c. Wniosek o nadanie klauzuli wykonalności, w tym także wniosek o nadanie takiej klauzuli na rzecz osoby, na którą przeszło uprawnienie wierzyciela powinien odpowiadać ogólnym warunkom określonym w art. 125 k.p.c., art. 126 k.p.c., art. 127 k.p.c. i art. 187 k.p.c. przewidzianym dla pism procesowych. Żaden z powyższych przepisów nie zawiera wymogu załączenia do pisma określonego dokumentu (poza pełnomocnictwem), nawet mającego decydujące znaczenie dla rozpoznania sprawy. Z tej przyczyny niezłożenie przez wierzyciela przy wniosku o nadanie klauzuli wykonalności wymaganego przepisem art. 788 § k.p.c. dokumentu urzędowego lub prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym, wykazującego przejście po powstaniu tytułu wykonawczego objętego nim obowiązku na inną osobę, nie stanowi braku formalnego tego pisma. W konsekwencji Sąd nie mógł wezwać wierzyciela w trybie art. 130 § 1 i 2 k.p.c. do przedłożenia wspomnianego dokumentu. Jego brak nie uniemożliwił bowiem nadania sprawie dalszego biegu, uzasadniał natomiast oddalenie wniosku z przyczyn merytorycznych.

Niezależnie od powyższego zauważyć należy, iż w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego wierzyciela Sąd bada jedynie, czy zostały spełnione przesłanki określone w przepisie art. 788 § 1 k.p.c. tj. czy przejście uprawnienia (obowiązku) nastąpiło po powstaniu tytułu egzekucyjnego lub w toku sprawy przed jego wydaniem oraz czy przejście to wykazane zostało przez wierzyciela dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym. Zatem na gruncie tego przepisu niezbędną przesłanką skutecznego ubiegania się przez następcę prawnego wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności na jego rzecz, jest wykazanie przez wnioskodawcę, oprócz istnienia samego tytułu egzekucyjnego nadającego się do wykonania, także faktu przejścia praw lub obowiązków za pomocą ściśle określonych środków dowodowych w postaci oryginałów dokumentów urzędowych lub prywatnych z podpisem urzędowo poświadczonym. Sąd orzekający w postępowaniu klauzulowym ocenia zatem te dokumenty pod względem formalnym, tj. w zakresie dotyczącym ustalenia, czy spełniają one kryteria przewidziane dla dokumentu urzędowego w rozumieniu art. 244 k.p.c. lub czy podpisy na dokumencie prywatnym zostały urzędowo poświadczone. W rozpoznawanej sprawie wnioskodawca przedłożył umowę przelewu wierzytelności zawartą z W. R., na podstawie której cedent sprzedał cesjonariuszowi przysługującą mu wierzytelność w stosunku do L. W. z tytułu prawomocnego nakazu zapłaty (sygn. akt VI Nc 1516/08) oraz notarialne poświadczenia podpisów. Jednakże Wnioskodawca nie udowodnił przejścia uprawnienia wierzyciela S. S. na rzecz W. R., od którego Wnioskodawca nabył wierzytelność. Nie mniej jednak na etapie postępowania zażaleniowego Skarżący wskazał akta o sygn. I Co 3446/11, w których znajduje się oryginał umowy cesji wierzytelności zawartej pomiędzy K. S., na którą przeszło uprawnienie wierzyciela S. S. stwierdzone prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 24 marca 2010 r., sygn. akt I Ns 478/09, a W. R. wraz z notarialnie poświadczonymi podpisami. W w/w sprawie Sąd Rejonowy w Kłodzku nadał klauzulę wykonalności na rzecz nowego wierzyciela W. R..

Uznać zatem należało, iż Skarżący w sposób dostateczny i zgodny z wymogami art. 788 § 1 k.p.c. wykazał przejście wierzytelności w stosunku do L. W. na swoją rzecz, a zatem istniały przesłanki wystarczające do uwzględnienia wniosku.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie.

(...)